

Начало>Съдебни процедури>Граждански дела>Признаване и принудително изпълнение на съдебни решения>

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Словения

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Република Словения принудителното изпълнение се урежда по еднакъв начин от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на граждански вземания (Zakon o izvršbi in zavarovanju — ZIZ). Принудително изпълнение означава, че съдът принудително привежда в изпълнение даден изпълнителен титул, като се разпорежда вземането на бъде изпълнено (да бъде дадено, да бъде извършено, извършването да бъде преустановено или да бъде разрешено). Принудителното изпълнение на парично вземане се допуска също така въз основа на автентичен документ. По изключение принудителното изпълнение в рамките на семейни дела може да включва изпълнение на искове, свързани с отношения.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдилищата, по-специално районните съдилища (okrajna sodišča), са компетентни да допускат и извършват принудително изпълнение.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдът допуска принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул.

Изпълнителните титли включват:

подлежащо на изпълнение съдебно решение (решение или арбитражно решение, определение, заповед за плащане или друга заповед на съд или арбитражен съд) и съдебна спогодба (подписана пред съда),

подлежащо на принудително изпълнение нотариално вписване, както и

друго подлежащо на принудително изпълнение решение или документ, който по закон е определен като изпълнителен титул, ратифициран и обнародван международен договор или правен акт на Европейския съюз, който е пряко приложим в Република Словения.

Изпълнителният титул може да бъде изпълнен, ако съдържа информация относно вискателя, длъжника и предмета, вида, обхвата и срока за изпълнение на задължението (член 21, параграф 1 от ZIZ). Когато изпълнителният титул е решение, в което не е посочен срок за доброволно изпълнение на задължението, срокът се определя от съда в неговото решение за принудително изпълнение.

3.1 Производство

Изпълнително производство и обезпечително производство се образуват по молба на вискател. Молбата може да бъде подадена направо от вискателя, тъй като представителството от адвокат не е задължително. Обикновено тези молби за принудително изпълнение се подават чрез адвокат, който притежава съответните правни познания. Компетентен да разглежда тези дела е районният съд. Независимо от разпоредбите за териториалната компетентност, молбите за принудително изпълнение, основани на автентичен документ, се подават в Районния съд на Любляна (Okrajno sodišče v Ljubljani), който се произнася по тях. По отношение на възможността за електронно подаване на молби или необходимостта от това в изпълнително производство вж. раздела „Автоматизирана обработка“.

При подаването на молба за принудително изпълнение, възражение или жалба срещу принудително изпълнение трябва да бъде платена съдебна такса. Съдебната такса трябва да се плати в срок до 8 дни след връчване на разпореджението за плащане на съдебна такса.

Ако съдебната такса не бъде платена в този срок и няма основания за допускане на отмяна или отсрочване на таксата или за разсрочено плащане на таксата, молбата се счита за оттеглена.

Когато съдът получи молба за принудително изпълнение, той проверява дали молбата съдържа всички нужни данни и след това издава решение за принудително изпълнение, с което допуска принудителното изпълнение или отказва искането за принудително изпълнение (тъй като е неоснователно по същество) или отхвърля молбата за принудително изпълнение (по процесуални съображения). Съдът връчва решението за принудително изпълнение на вискателя и на длъжника, когато принудителното изпълнение е допуснато, и само на вискателя, когато изпълнението е отказано. Решението за принудително изпълнение, с което се назначава съдебен изпълнител, или решение за назначаване на съдебен изпълнител се връчва от съда на съдебния изпълнител заедно с копия на всички документи, изисквани за извършване на принудителното изпълнение.

Съдът може да допусне принудително изпълнение на парично вземане по начините и върху вещите, посочени в молбата за принудително изпълнение. Преди приключване на изпълнителното производство съдът може да разреши, по искане на вискателя, принудително изпълнение по други начини и върху различни вещи.

Съдът може да разпорежи принудително изпълнение по друг начин, различен от поискания от вискателя, когато алтернативният метод би бил достатъчен за изплащане на вземането. Решението, с което искането за принудително изпълнение на вискателя се отказва, не може да се обжалва.

Принудителното изпълнение поражда правно действие преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно, освен ако в закона е предвидено друго за конкретни принудителни мерки. Вискателят не може да получи плащане преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно, освен в случай на принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул срещу пари на длъжника, държани в разплащателна организация (принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул), при условие че изпълнителният титул е приложен към молбата за принудително изпълнение.

Съдът назначава съдебен изпълнител в решения за допускане на принудително изпълнение, за което се налагат преки принудителни мерки.

Съдебни изпълнители

Съдебните изпълнители са лица, които изпълняват преки принудителни и обезпечителни мерки (те физически извършват принудителното изпълнение — т.е. те отнемат имущество, определят обезпечението и т.н.). Съдебните изпълнители се назначават от министъра на правосъдието. Техният брой и район на действие се определят от министъра на правосъдието по такъв начин, че да има най-малко един съдебен изпълнител на територията на всеки окръжен съд (okrajno sodišče), а останалите съдебни изпълнители се разпределят на териториите на окръжните съдилища според броя на изпълнителните дела в районните съдилища на територията на всеки окръжен съд. В отделни изпълнителни дела съдебният

изпълнител се назначава с решение на съда, но вискателят има право да номинира конкретен съдебен изпълнител. Съдебният изпълнител може да изпълнява мерките по всяко отделно дело на цялата територия на Република Словения. Работата на съдебните изпълнители представлява обществена работа, която те извършват като независима дейност.

Съдебните изпълнители отговарят за всички вреди, които нанесат при осъществяването на принудително изпълнение и обезпечителни мерки вследствие на техните действия или неизпълнението на техните задължения съгласно закона, наредбите за прилагането му и съдебните разпоредения.

Министърът на правосъдието може да освободи съдебен изпълнител, когато допусне сериозно нарушение при изпълнение на задълженията си.

Разходи по принудителното изпълнение

Разходите за извършване на изпълнителни действия първо се заплащат от вискателя. Вискателят трябва да плати авансово също така разходите за принудителните мерки в определените от съда размери и срокове. Когато вискателят не плати обезпечението, съдът спира принудителното изпълнение. Когато разходите са били необходими за принудителното изпълнение, при поискване от вискателя, длъжникът трябва да възстанови направените разходи на вискателя, в това число разходите за претърсвания, свързани с имуществото на длъжника, и разходите по производство, образувано служебно от съда. Съдът трябва да се произнесе относно разходите в срок до осем дни от получаване на молбата

За да се гарантира заплащането на труда и възстановяването на извършени разходи, съдебният изпълнител може да поиска от вискателя да плати гаранция в срок и размер според тарифата. Съдебният изпълнител трябва лично да връчи на вискателя съобщението за плащане на гаранцията, в което трябва да се съдържа също така предупреждение за последиците, ако гаранцията не бъде платена навреме и ако на съдебния изпълнител не бъде представено доказателство за плащането. Съдебният изпълнител трябва да включи също така информация за правото си да иска съдът да се произнесе по гаранцията.

Когато вискателят не е съгласен с начина на плащане, срока или размера на гаранцията, в осемдневен срок от получаването на съобщението вискателят може да подаде молба до съдебния изпълнител, с която да поиска произнасяне на съда по въпроса. Съдебният изпълнител незабавно изпраща молбата до съда, който трябва да се произнесе по въпроса в осемдневен срок от получаването ѝ.

Когато вискателят не плати гаранцията по начина и в срока, определени от съдебния изпълнител или съда, или не представи доказателство за плащане, съдебният изпълнител уведомява за това съда, който спира принудителното изпълнение.

3.2 Основни изисквания

Първото условие за допускане на принудително изпълнение е **да е налице основание за принудително изпълнение**. По закон **това може да е изпълнителен титул или автентичен документ**.

Изпълняемост на съдебни решения:

Съдебно решение подлежи на принудително изпълнение, след като стане окончателно и изтече срокът за доброволно изпълнение на задълженията на длъжника. Срокът за доброволно изпълнение на задължението започва да тече от деня, следващ този, в който на длъжника е връчено решението. Възможно е съдът да допусне принудително изпълнение само на част от решение, когато въпросната част стане предмет на принудително изпълнение.

Съдът допуска принудително изпълнение на съдебно решение, което все още не е окончателно, когато по закон е предвидено, че обжалването не спира неговото изпълнение.

Изпълняемост на съдебна спогодба:

Съдебната спогодба подлежи на принудително изпълнение, ако вземането съгласно спогодбата е изискуемо. Настъпването на изискуемостта на вземането трябва да е видно от спогодителен протокол, от публичен документ или от документ, заверен в съответствие със закона. Ако не може да бъде доказано по този начин, че изискуемостта е настъпила, това трябва да е видно от окончателно решение, постановено в гражданско производство, в рамките на което е установена изискуемостта на вземането.

Подлежащо на принудително изпълнение нотариално вписване:

Нотариалното вписване подлежи на принудително изпълнение, ако длъжникът се е съгласил с неговата пряка изпълняемост в самото вписване и ако вземането, което е предмет на нотариалното вписване, е изискуемо. Изискуемостта на вземането трябва да е видна от нотариално вписване, публичен документ или документ, заверен в съответствие със закона. Когато изискуемостта на вземането не зависи от изтичането на определен срок, а по-скоро от друго обстоятелство, посочено в нотариалното вписване, нотариусът уведомява страните какво се счита за достатъчно доказателство за изискуемост на вземането: писмено заявление, отправено от вискателя към длъжника, че вземането е изискуемо, в което е посочена датата, от която е изискуемо, и доказателство за връчване на длъжника на писменото заявление относно изискуемостта на вземането. Нотариусът уведомява страните, че може да го упълномощат да съобщи на длъжника за изискуемостта на вземането, вместо да представят доказателство, че на длъжника е връчено писмено заявление относно изискуемостта на вземането. Писменото заявление на вискателя или съобщението от нотариуса се връчват с препоръчана поща.

Второто условие, за да допусне съдът принудително изпълнение, е **подаването на молба за принудително изпълнение**, която трябва да съдържа информация за вискателя и длъжника, в това число съответните данни за легитимацията им, изпълнителен титул или автентичен документ, задължението на длъжника, начина на плащане и предмета на принудителното изпълнение, както и друга информация, която е необходима за извършването на принудителното изпълнение (молбата за принудително изпълнение въз основа на автентичен документ трябва да включва също така молба съдът да разпореди на длъжника да изплати вземането, заедно с определените разходи, в осемдневен срок или в тридневен срок, ако се касае за спорове, свързани с менителници или чекове, считано от датата на връчване на решението). Вискателят трябва ясно да определи в молбата за принудително изпълнение изпълнителния титул, въз основа на който се иска изпълнението, и да посочи, че е издадена декларация за изпълняемост.

Вземането трябва да е изискуемо и срокът за доброволно изпълнение на задължението да е изтекъл (доброволен срок).

Длъжникът трябва да бъде ясно идентифициран в изпълнителния титул или в автентичния документ. В молбата за принудително изпълнение трябва да бъдат посочени също така името и адресът на длъжника (или неговото седалище). В молбата за принудително изпълнение трябва ясно да се посочи информация за идентифициране на длъжника (и вискателя), която се различава според това дали са физически лица, юридически лица, предприемачи или частни лица.

Длъжникът трябва да бъде съществуващ субект (той не може да е починал или заличен от съдебния регистър). Когато е подадена молба за принудително изпълнение срещу несъществуващ субект, тя трябва да бъде отхвърлена, а ако субектът престане да съществува по време на изпълнителното производство, тогава това се счита за причина за спиране на производството по закон (и не е необходимо да се постановява специално решение).

В изпълнителното производство **презумпциите са приложими** (правоспособност) еднакво за длъжника и вискателя, тъй като те са установени в гражданското производство съгласно Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*), във връзка с член 15 от ZIZ.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Целта на принудителните мерки е да се плати вземането на вискателя.

Принудителните мерки за плащане на парични вземания са: продажба на движими вещи на длъжника, продан на недвижими имоти, прехвърляне на парично вземане на длъжника, откупуване на права на собственост и материални права и безналични ценни книжа, продажба на дружествен дял на член и прехвърляне на пари, държани в разплащателна организация (т.е. банки).

Принудителните мерки за плащане на непарични вземания са: отнемане и предаване на движими вещи, опразване и отнемане на недвижими имоти, заместваща услуга за сметка на длъжника, принуждаване на длъжника да извърши действие чрез финансови санкции, възстановяване на наето лице на работа, разпределяне на движими вещи, волеизявление и предаване на дете.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Горепосочените принудителни мерки позволяват изпълнение върху всички предмети (за всяка вещь, право на собственост или материално право на длъжника), освен ако по закон обектът не подлежи на принудително изпълнение или принудителното изпълнение срещу него е ограничено — член 32 от ZIZ.

Не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение:

благата, които не се търгуват,

минерални ресурси и други природни ресурси,

съоръжения, устройства и други блага, които са от съществено значение за изпълнението на функциите на държавата или на самоуправляващите се местни общности, както и движимото и недвижимото имущество, използвано за целите на националната отбрана,

съоръжения, устройства и други блага, които са от съществено значение за длъжника с оглед на изпълнението на неговите задължения за обществена услуга, както и

други вещи и права, предвидени по закон (например пари, предназначени за издръжка на дете, изцяло лични вещи, доход от социално подпомагане, обезщетение за родител, детски надбавки, обезщетение за увреждане, храна, гориво за отопление, животни за работа и разплод, ордени, медали, помощни приспособления за хора с увреждания, земеделска земя и съоръжения на земеделски стопани, когато са необходими за собственото им препитание, и т.н.).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Основната цел на всички принудителни мерки е да се плати вземането на вискателя. Последиците от принудителните мерки зависят от вида на използваната принудителна мярка.

ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ЗА ПАРИЧНИ ВЗЕМАНИЯ

Принудителното изпълнение върху движими вещи се осъществява чрез отнемането и продажбата на движимата вещь. Върху отнетите вещи се налага заповест в полза на вискателя.

Принудителното изпълнение върху парични вземания на длъжника се осъществява чрез отнемане и прехвърляне на вземанията. С решението, с което се допуска отнемането на парични вземания (решение за отнемане), съдът забранява на лицето, което има задължения към длъжника, да изплаща задължението на длъжника и на длъжника да предяви вземанията, включително чрез заповестта, която е наложен като гаранция, или да се разпорежда с вземанията по какъвто и да било начин. Отнемането поражда действие в деня, в който решението за отнемане бъде връчено на лицето, което има задължения към длъжника. При отнемането на вземанията на длъжника, което се допуска от съда по молба на вискателя, в полза на вискателя се налага заповест върху отнетите вземания.

Принудително изпълнение върху парични средства на длъжника, държани в разплащателна организация: С решението за принудително изпълнение срещу парични средства, държани от длъжника в разплащателна организация, съдът разпорежда на разплащателната организация да замрази паричните средства на длъжника по всички сметки в размер до дължимата сума съгласно решението за принудително изпълнение и след като решението стане окончателно, да плати тази сума на вискателя. Решението води до отнемане и прехвърляне с цел събиране на вземането. Когато решението за принудително изпълнение стане окончателно, съдът уведомява разплащателната организация. Разплащателната организация уведомява съда непосредствено след извършване на плащането към вискателя.

Принудително изпълнение за вземане на длъжника, при което се отнемат или предават движими вещи или при което се предават недвижими имоти, се осъществява чрез отнемане на това вземане и прехвърлянето му на вискателя, последвано от неговата продажба. Прехвърлянето на отнетото вземане на длъжника води до прехвърляне на паричното вземане на длъжника.

Принудително изпълнение върху други права на собственост или материални права се осъществява чрез отнемането на въпросното право и реализация на движимата вещь. Отнемането има действие в деня, в който решението за отнемане бъде връчено на длъжника. В решението за принудително изпълнение, с което се допуска отнемането, съдът налага забрана на длъжника да се разпорежда с това право. При отнемане на правото в полза на вискателя се налага заповест.

Принудително изпълнение върху безналични ценни книжа: Принудителното изпълнение срещу безналични ценни книжа, които се търгуват на фондовата борса, се осъществява чрез отнемането и продажбата на безналични ценни книжа и плащането на вискателя от сумата, получена от продажбата. Отнемането поражда действие в деня, в който решението за отнемането бъде вписано в централния регистър на безналичните ценни книжа.

Принудително изпълнение върху дружествен дял на член се осъществява чрез вписване на решението за принудително изпълнение, продажба на дела и плащане на вискателя на сумата, получена от продажбата. С решението за принудително изпълнение съдът забранява на члена да се разпорежда с неговия дял. Съдът връчва решението за принудително изпълнение на дружеството и го вписва в съдебния регистър. С това вписване в полза на вискателя се налага заповест върху дела на члена, който е противопоставим също така срещу всяко лице, което впоследствие придобие този дял.

Принудително изпълнение върху недвижими имоти се осъществява чрез вписване на решението за принудително изпълнение в имотния регистър, оценяване на стойността на недвижимия имот, неговата продажба и плащане на вискателя от сумата, получена от продажбата. Съдът вписва решението за принудително изпълнение срещу недвижимия имот в имотния регистър. С това вписване в полза на вискателя се налага възбрана върху недвижимия имот, която е противопоставима също така срещу всяко лице, което впоследствие придобие право на собственост върху него. Вискател, който иска принудително изпълнение, но все още в негова полза не е наложена възбрана или поземлен дълг, с вписването на решението за принудително изпълнение получава право на плащане от недвижимия имот преди лицето, което впоследствие получи заповест или поземлен дълг.

ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ЗА НЕПАРИЧНИ ВЗЕМАНИЯ

Процесът на отнемане и предаване на движими вещи се води от съдебен изпълнител, който взема вещта от длъжника и я предава на вискателя срещу разписка.

Процесът по опразване и отнемане на недвижим имот се води от съдебен изпълнител, който въвежда взыскателя във владение, след като го опразни от хора и вещи. Опразването и отнемането на недвижим имот е разрешено 8 дни, след като решението за принудително изпълнение бъде връчено на длъжника.

Процесът по задължаване за извършването, допускането или преустановяването на действие може да се води в сътрудничество със съдебния изпълнител по начин, определен от съда. Въз основа на изпълнителен титул, според който длъжникът трябва да изпълни дадено действие, което може да бъде извършено от друго лице, принудителното изпълнение се осъществява, като съдът оправомощава взыскателя да възложи задачата на друго лице за сметка на длъжника или да я изпълни сам или сама (**заместващо връчване за сметка на длъжника**). Когато длъжникът трябва да изпълни дадено действие съгласно изпълнителен титул, което действие не може да бъде извършено от друго лице, съдът определя подходящ срок за изпълнението на това задължение в решението за принудително изпълнение и налага глоба, ако длъжникът не изпълни задължението в указания срок (**принуждаване на длъжника чрез глоба**).

Процесът на възстановяване на наето лице на работа се осъществява от съда, който в решението за изпълнение определя подходящ срок за изпълнение на задълженията. В решението за принудително изпълнение съдът също така предвижда глоба, ако длъжникът не изпълни задължението в указания срок.

Процесът на разпределяне на вещи може да се осъществи чрез действителното физическо разпределяне, когато такова разпределяне бъде определено с изпълнителен титул, или чрез продажба на вещта.

Процесът на волеизявление представлява задължението то да бъде извършено пред имотен регистър или друг вид волеизявление съгласно определеното в решението, което представлява изпълнителен титул, и се счита за изпълнено, след като въпросното решение стане окончателно.

Процесът на принудително изпълнение в случаи, касаещи упражняването на родителски права или отглеждането на деца и режима на лични отношения с деца се провежда, когато съдът определи в решението за принудително изпълнение, че дадено лице трябва да предаде детето. Съдът определя срока, в рамките на който детето трябва да бъде предадено, или постановява, че детето трябва да бъде предадено незабавно. С решението за принудително изпълнение на лицето, за което се отнася изпълнителният титул, на лицето, от чиято воля зависи предаването на детето, и на лицето, което е с детето към момента на постановяване на решението, се вменява задължението да предаде детето. В решението за принудително изпълнение съдът постановява, че задължението за предаване на детето е противопоставимо срещу всекиго, с когото се намира детето към момента на принудителното изпълнение.

Съдът по изпълнението може да наложи глоба срещу длъжник, който действа в противоречие със съдебното решение, като например укрива, уврежда или унищожава своето имущество, извършва действия, които биха могли да причинят непоправима или трудна за поправяне вреда на взыскателя, пречи на съдебния изпълнител да осъществява принудителното изпълнение или да предприема обезпечителни мерки, действа в противоречие с решение за гаранция, пречи на работата на вещите лица или на разплащателната организация, пречи на работодателя или на друг изпълнител на решението за принудително изпълнение да осъществи принудителното изпълнение или пречи или забранява огледа и оценяването на недвижими имоти.

Когато длъжникът действа в противоречие с решението за принудително изпълнение и се разпореди със своето имущество, въпросната сделка е действителна само ако правният акт е осъществен срещу разумно заплащане и ако другата страна е действала добросъвестно (т.е. не е знаела или не е можела да знае, че длъжникът няма право да се разпореди с неговото имущество) към момента на прехвърлянето или на учредяването на тежестта.

Длъжник, който унищожава, уврежда, прехвърля или укрива част от своето имущество с намерението да попречи на плащането към взыскателя и по този начин причинява вреда на взыскателя, носи наказателна отговорност и ще бъде глобен или осъден на лишаване от свобода до една година.

При поискване от съда, банката трябва да даде обяснения и да предостави документация, доказваща дали и как е изпълнила съдебното решение за принудително изпълнение и как е приложила разпоредбата за погасяване на вземанията съгласно изискванията на закона. Банката трябва така също да изпрати на взыскателите и на съда информацията относно банковите сметки на длъжника. Въз основа на решение за принудително изпълнение банката трябва да замрази паричните средства на длъжника, които се държат в банката, в посочения в решението за принудително изпълнение размер и след това да плати тази сума на взыскателя.

При поискване от взыскателя, съдът може да разпореди на банка, която в противоречие със съдебното решение не е извършила отнемането, прехвърлянето или плащането на изискуемата сума, да заплати тази сума на взыскателя вместо длъжника от собствените активи на банката. В такъв случай банката носи отговорност пред взыскателя за вреди, причинени поради неизпълнението на решението за принудително изпълнение, или за нарушаване на задължителни разпоредби относно задължението за оповестяване на информация, относно спазването на поредността на плащане, относно размера и начина на плащане на задължението съгласно решението за принудително изпълнение.

Въз основа на решение за принудително изпълнение работодателят на длъжника трябва да плати на взыскателя еднократна парична сума или редовно да плаща на взыскателя паричните суми, на които в противен случай длъжникът би имал право като работна заплата. Въпреки това длъжникът има право най-малко на 76 % от минималната работна заплата на месец. При поискване от взыскателя, съдът може да разпореди на работодателя, който в противоречие със съдебното решение не е удържал и платил изискуемите суми, да плати въпросните суми на взыскателя вместо длъжника от собствените активи на работодателя. В такъв случай работодателят носи отговорност пред взыскателя за вреди, причинени от неизпълнение на решението за принудително изпълнение.

Лицето, което има задължения към длъжника, трябва да декларира дали признава отнетото вземане и в какъв размер и дали неговото/нейното задължение за плащане на вземането на длъжника зависи от изпълнението на някакво друго задължение. Ако той/тя не направи декларация или не обяви истината, той/тя носи отговорност пред взыскателя за вредата.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Срокът на действие на определена мярка на съда по изпълнението зависи от естеството на мярката. Изпълнителното производство (и последиците от решение за допускане на принудително изпълнение) обикновено приключва, когато вземането на взыскателя бъде удовлетворено. Ако принудителното изпълнение не е възможно поради правни или фактически съображения, то се прекратява чрез спиране на изпълнението, вследствие на което се анулират всички принудителни мерки, освен ако това би нарушило права, придобити от трети страни (например права на купувачи върху отнето движимо имущество). Взыскателят може да поиска отлагане на принудителното изпълнение най-много с една година и в такъв случай решение за допускане на принудителното изпълнение остава в сила дори ако длъжникът няма никакво имущество към момента на постановяване на решението (т.е. наличието на фактически пречки, възпрепятстващи реализацията на вземането на взыскателя).

Когато няма налични парични средства, в случай на принудително изпълнение срещу вземания на длъжника от банковите сметки на длъжника, или длъжникът няма достъп до средствата, банката трябва да съхранява решението за принудително изпълнение в своите архиви в продължение на една година и да плати на взыскателя, когато по сметката на длъжника има налични средства или когато длъжникът придобие правото да се разпореди със средствата. До този момент принудителното изпълнение може да бъде спряно.

Когато при отнемането на движими вещи съдебният изпълнител не установи активи, които може да са предмет на принудително изпълнение, или с отнетите активи не може да се покрие вземането на вискателя, или съдебният изпълнител не може да извърши отнемането, защото длъжникът отсъства или не осигурява достъп до помещенията, в тримесечен срок от първия опит за отнемане вискателят може да поиска съдебният изпълнител да направи втори опит за отнемане. До този момент принудителното изпълнение може да бъде спряно.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Длъжникът, вискателят, всяка трета страна, имаща право върху обекта на изпълнението, и всеки купувач на вещь, закупена в рамките на производството, разполагат с правни средства за защита срещу решенията на съда по изпълнението.

Обикновено правното средство за защита срещу решение на първа инстанция е жалба. По изключение може да се представи възражение срещу решение за принудително изпълнение от длъжника или трета страна, която има право върху обекта на изпълнението, което пречи на принудителното изпълнение. Възражението трябва да бъде основателно. Във възражението длъжникът или третата страна трябва да посочи всички факти и да представи доказателства, въз основа на които възражението трябва да се счита за основателно (възражение на длъжника).

Вискателят има право на отговор на възражението в 8-дневен срок. Решението по възражението може да се обжалва.

Всеки, който докаже, че може да има право върху обект на изпълнението, което би попречило на принудителното изпълнение, може да подаде възражение срещу решението за принудително изпълнение и да поиска от съда да обяви, че принудителното изпълнение срещу въпросния обект не се допуска (възражение на трета страна). Възражението може да бъде подадено до приключването на изпълнителното производство. Ако вискателят не отговори на възражението в срок или обяви, че не се противопоставя на възражението, съдът отменя решението за принудително изпълнение изцяло или частично. Когато в зададения срок вискателят заяви, че се противопоставя на възражението, съдът отхвърля възражението. В 30-дневен срок след като решението за отхвърляне на възражението на основание подадено възражение от вискателя или поради това, че възражението е счетено за неоснователно, стане окончателно, страната, подала възражението, може да заведе дело за установяване на недопустимостта на принудителното изпълнение върху съответното имущество.

Жалба или възражение може да се подава в съда, който е постановил решението, срещу което се предявяват правни средства за защита. Общото правило е, че същият съд, който е постановил решението за принудително изпълнение, се произнася по възражението, а съдът от втора инстанция се произнася по жалбата. Решението по жалбата е окончателно.

Възражение и жалба се подават в осемдневен срок, считано от връчването на решение на съда от първа инстанция. По изключение, жалба може да се подава след този срок до края на изпълнителното производство, когато възражението се основава на факт, касаещ реалното вземане, и този факт е възникнал, след като решението е станало изпълняемо, и не е било възможно да се предяви в рамките на първоначалния срок.

Възражението и жалбата не спират изпълнението на принудителните мерки в изпълнителното производство, освен на етапа на плащане. Общото правило е, че вискателят не може да получи плащане, докато решението за принудително изпълнение не стане окончателно. Вискателят може да получи плащане преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно само в случай на принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул, когато принудителното изпълнение се отнася до парични средства на длъжника, държани в разплащателна организация (принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул), при условие че изпълнителният титул е приложен към молбата за принудително изпълнение, освен по търговски дела, при които не е необходимо да се прилага изпълнителният титул.

В изпълнителното производство извънредните правни средства за защита са ограничени. Решението, постановено на втора инстанция, с което молбата за принудително изпълнение се отхвърля или се обявява за недопустима, може да бъде обжалвано при условията, предвидени в закона относно гражданското съдопроизводство. Не се допуска повторно разглеждане, освен ако в закона е предвидено друго.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Принудителното изпълнение за парични вземания и за обезпечаването на такива вземания не е допустимо върху вещи и права, които са от съществено значение за покриването основните жизнени потребности на длъжника и на лицата, които длъжникът по закон е задължен да издържа, или които са от съществено значение за извършването на професионалната дейност на длъжника. Върху част от тези вещи и права все пак принудително изпълнение е допустимо, но само в ограничена степен.

Връзки по темата

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznami_imeniki_in_evidence/

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://pisrs.si/>

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите коментари относно полезността на предоставената информация.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 21/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.